

Proleter, Kızıl ve Enternasyonalist 1 Mayıs

Emperyalizme, emperyalist savaşa, gericiliğe ve faşizme; proleterlerin ve halkların sömürülmesine, sefaletine ve ezilmesine karşı

Dünyanın her ülkesinde Demokratik Halk Devrimi ile proleter ve sosyalist devrim için

Dünya proletaryası, nükleer savaş olma riski de taşıyan yeni bir dünya emperyalist savaşı tehlikesinin giderek arttığı bir ortamda 1 Mayıs'ı kutluyor.

Emperyalizm genel krizinin bataklığında debeleniyor ve bunu aşmaya yönelik tüm girişimler başarısız oluyor. Bu nedenle başlıca emperyalist ülkeler (ABD/AB/RUSYA/ÇİN), dünyanın tüm ülkelerindeki hammaddelerin ve pazarların kontrolünü ele geçirmek hedefiyle dünyanın yeni bir paylaşımı için mücadele ediyorlar.

Güncel olarak emperyalizm, devletleri, hükümetleri, parlamento partileri, işçi ve halk hareketleri içindeki ajanlarıyla, bu yeni dünya emperyalist savaşına doğru somut adımlar atıyor.

Özellikle ABD emperyalizmi, Trump'ın Nazi tipi başkanlığıyla, emperyalist savaşın seviyesini yükseltti ve yürüyüşünü yoğunlaştırdı; Filistin halkına yönelik soykırımı tam anlamıyla destekledi. Ukrayna'nın bölünmesi için Rus emperyalizmiyle işbirliği ve çatışma içinde savaşta ilerledi. Sonra, önce Venezuela'ya yönelik saldırı, şimdi de İran'a karşı emperyalist ve Siyonist saldırı savaşı, hükümetleri devirip onların yerine yeni kukla hükümetler kurmayı amaçladı; ancak İran ve Lübnan'da ulus ve halkın şiddetli direnişiyle karşılaştı. Avrupa emperyalist güçlerini ve dünyadaki tüm kapitalist ve emperyalist ülkeleri kendi planları ve çıkarları doğrultusunda birleştirmek için gümrük vergisi savaşını başlattı; ancak karşı çıkmalar ve çeşitli anlaşmalar, emperyalistler arası ilişkileri besledi.

Bu arada, ABD'yi büyük sermayenin hizmetinde açık bir diktatörlüğe dönüştürmek amacıyla ırkçılık ve baskı bayrağı altında proleter kitlelere, göçmenlere, antifaşist ve antiemperyalist muhalefete karşı bir iç savaş başlattı ve küresel ölçekte her ülkenin tüm gerici, faşist, Nazi, egemenlikçi ve popülist güçlerini güçlendirip birleştirmeye çalışıyor.

Emperyalizmin bağımlısı ve ezilen ülkeler karşısında, Türkiye, Hindistan, Brezilya gibi emperyalizm tarafından ezilen ülkelerde faaliyet gösteren hegemonik güçleri kendi cephesinde birleştirerek, yeni dünya paylaşım savaşında galip gelen ittifakı kurmaya çalışırken, şovenizmi, milliyetçiliği ve köktencilikçi besleyip güçlendiriyor.

ABD emperyalizmi krizden ve çürümeden savaşa başvurarak çıkmak istiyor; büyük ve küçük diğer emperyalist güçler ise kendi özel emperyalist çıkarlarını savunmak istiyor.

Tüm bunlar, her ülkede devletlerin ve hükümetlerin yeniden silahlanma, savaş ekonomisi, krizin ve savaşın maliyetlerinin proleterlere ve halklara yüklenmesi yoluyla savaşa katılmak için hazırlandıkları bir duruma yol açıyor.

Dünyada zengin ve yoksul arasındaki eşitsizlikler giderek artıyor, dünya ekonomik krizi ne kadar kötüleşirse yoksulluk da o kadar artıyor. Kapitalistlerin/emperyalistlerin kâr yarışı, toplumsal ve çevresel felakete yol açıyor. Sözde “üçüncü, dördüncü sanayi devrimleri”, insanlığın gelişimi için yenilikler getirmiyor, finans sermayesi yoluyla giderek daha fazla sermaye biriktirmenin araçlarıdır.

Emperyalist ve gerici savaşlar yüzbinlerce mülteci yaratıyor; yoksulluk ve işsizlik, emperyalizm tarafından ezilen bağımlı ülkelerin yarı sömürge bölgelerinden halkları kapitalist/emperyalist ülkelere itiyor.

Kapitalist/emperyalist ülkelerin egemen sınıfları, emperyalizm tarafından ezilen ülkelerin egemen sınıfları da, kendilerine hizmet eden hükümetlerin yüzünü değiştirmek, ancak iktidarın özünü değiştirmemek amacıyla yapılan seçimler yoluyla, nefes nefese iktidarda kalmaya çalışıyorlar. Ve kitlesel bir oy kullanmama durumunun olduğu yerlerde, açıkça faşist tipte hükümete ve rejimlere, polis devletlerine, açık diktatörlüklere işaret ediyorlar.

Tüm bunların karşısında, proleterler, halk kitleleri, emperyalizm tarafından ezilen halkların, mücadelelerini yoğunlaştırmaktan, toplumsal ve halk ayaklanmaları, silahlı mücadeleler geliştirmekten, emperyalizme ve egemen sınıflara hizmet eden gerici hükümetleri devirmeye yönelik halk savaşları ve hareketleri başlatmaktan başka bir yolu yoktur.

Bu hareketler, güçleri ve sınırlılıkları ile Devrim yoluna alternatif olmadığını göstermektedir: Yeni Demokratik Devrimler, Sosyalist Devrimler.

Devrimi gerçekleştirmek için ana araç devrimci partidir. Komünist partileri kurmak ve güçlendirmek, burjuvazinin onları yok etme planlarına karşı savunmak (özellikle Maoistlere karşı: Hindistan'daki Kagar Operasyonu, Filipinler'deki, Türkiye'deki vb. baskılar) bugün dünyanın tüm ülkelerinde proleter ve halk hareketlerini ilerletmenin ana görevi ve anahtarıdır.

Sadece Marksist-Leninist-Maoist Komünist Partinin inşası, her ülkede egemen sınıfların ve dünya ölçeğinde emperyalist sistemin devrilmesi için gerekli olan proleter ve halk birleşik cephesinin gelişmesine ve halk ve proleter ordusunun oluşturulmasına olanak tanır.

Marksist-Leninist-Maoist Komünist Partiler, sınıf savaşını, devrimci savaş, halk savaşını geliştirmek için farklı ülkelerin bağlamında proleter ve halk mücadelesini, siyasi mücadeleyi yönetebilecek birimler, işçi öncü birlikleri olarak, kitlelerle sıkı sıkıya bağlantılı sınıf mücadelesinin ateşinde kurulmalı ve geliştirilmelidir.

Komünist hareketin hem geçmişteki hem de bugünkü hatalarını ve yenilgilerini analiz edebilen; proleterlerin, kitlelerin ve mücadele hareketlerinin doğrudan deneyimlerine rehberlik edebilen Marksist-Leninist-Maoist komünist partiler.

Halk savaşı yürüten komünist partiler, bunun için ve devrim için çalışan tüm partiler ve örgütler, revizyonizm ve “solculuk”a karşı sürekli bir mücadele içinde, Marksizm-Leninizm-Maoizm bayrağı altında, kapitalist ve emperyalist ülkelere ve emperyalizm tarafından ezilen ülkelere proletaryayı ve halk kitlelerini

sosyalizm için devrimci mücadelede yönlendirecek, birleşik bir uluslararası örgüt olan uluslararası komünist örgütü inşa etmek için.

Bu amaçla, bugün kapitalist ve emperyalist ülkelerdeki ve emperyalizm tarafından ezilen ülkelerdeki proletaryayı mücadelede yönlendirmeye yardımcı olabilecek, tüm anti-emperyalist güçleri, ulusal kurtuluş hareketlerini ve savaş, faşizm, gericilik ve baskı, soykırımlar, toprak ve çevre tahribatına karşı hareketlerin ileri kesimlerini harekete geçirebilecek birleşik bir Uluslararası Komünist Forum oluşturmak gereklidir.

Bu, bugün Uluslararası Komünist Hareketin ve yeni bir Komünist Enternasyonal'in yeniden inşasında ilerlemek için gerekli aşamadır.

Dünya, emperyalist savaş ile proleterlerin ve halkların kurtuluşu için devrim arasındaki çığır açan çatışmanın eşliğinde.

Lenin ve Mao'nun öğretileri ve sloganları yeniden çok net bir şekilde ortaya çıkıyor.

Lenin

‘Emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürmek’

“Emperyalizm, proletaryanın dünya devriminin şafağıdır”

“Tek ve yegane gerçek enternasyonalizm şudur: kendi ülkesinde devrimci hareketin ve devrimci mücadelenin gelişmesi için koşulsuzca çalışmak; istisnasız her ülkede bu mücadeleyi, bu ve yalnızca bu çizgiyi (propaganda, dayanışma ve maddi yardımla) desteklemek”

Mao

"Tarih, savaşların iki kategoriye ayrıldığını göstermektedir: haklı savaşlar ve haksız savaşlar. Tüm ilerici savaşlar haklıdır ve ilerlemeyi engelleyen tüm savaşlar haksızdır. Biz komünistler, ilerlemeyi engelleyen tüm haksız savaşlara karşı çıkıyoruz. Biz komünistler, haklı savaşlara karşı çıkmakla kalmıyor, bunlara aktif olarak katılıyoruz. Birinci Dünya Savaşı, haksız bir savaş örneğidir: iki taraf da emperyalist çıkarlar uğruna savaştı ve bu yüzden dünyanın dört bir yanındaki komünistler bu savaşa kararlılıkla karşı çıktılar. Böyle bir savaşa karşı çıkmamanın yolu, savaş patlak vermeden önce onu önlemek için mümkün olan her şeyi yapmaktır; ancak savaş bir kez patlak verdikten sonra, mümkün olduğunda savaşa savaşa, haksız savaşa haklı savaşa karşı çıkmak gerekir."

Şimdiye kadar toplanan imzalar

Alkadihines Partisi - Tunus

Afganistan Komünist (Maoist) Partisi (CMPA)

Nepal Komünist Partisi (Bahumat)

İsviçre Komünist Partisi

Türkiye Komünist Partisi - Marksist-Leninist (TKP-ML)

Komünist Birlik - Fransa

Kolombiya Komünist İşçi Sendikası (mlm)
İtalyan (Marksist-Leninist) Partisi
Brezilya Maoist Komünist Komitesi
Maoist Komünist Parti – İtalya
Purbo Bangla Proletarya Partisi (PBSP/Bangladeş)
İran Kızıl Yolu (Maoist grup)
Nepal Devrimci Komünist Partisi
Yunshuinu Grubu - Çin
Afganistan İşçi Örgütü (Marksist-Leninist-Maoist, esas olarak Maoist)
Komünist Müfreze Bayrağı Sud/Kore
Gongge Haber Yayınları (Çin) - İşçi Devrimci Gazetesi